

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

22. ZÁŘÍ 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„až půjde Petr okolo“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 28. srpna 2019
na nám. Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Svatý Vavřinec Ruiz
de Manila a 15 druhů**

Libor Rösner
- strana 4 -

Vlastnosti lásky (1)
Sv. Alfons z Liguori

- strana 7 -

Den Otce Pia
strávený ve zpovědnici

Teresio Bosco
- strana 9 -

Poklady, které získáváš
účastí na mši svaté

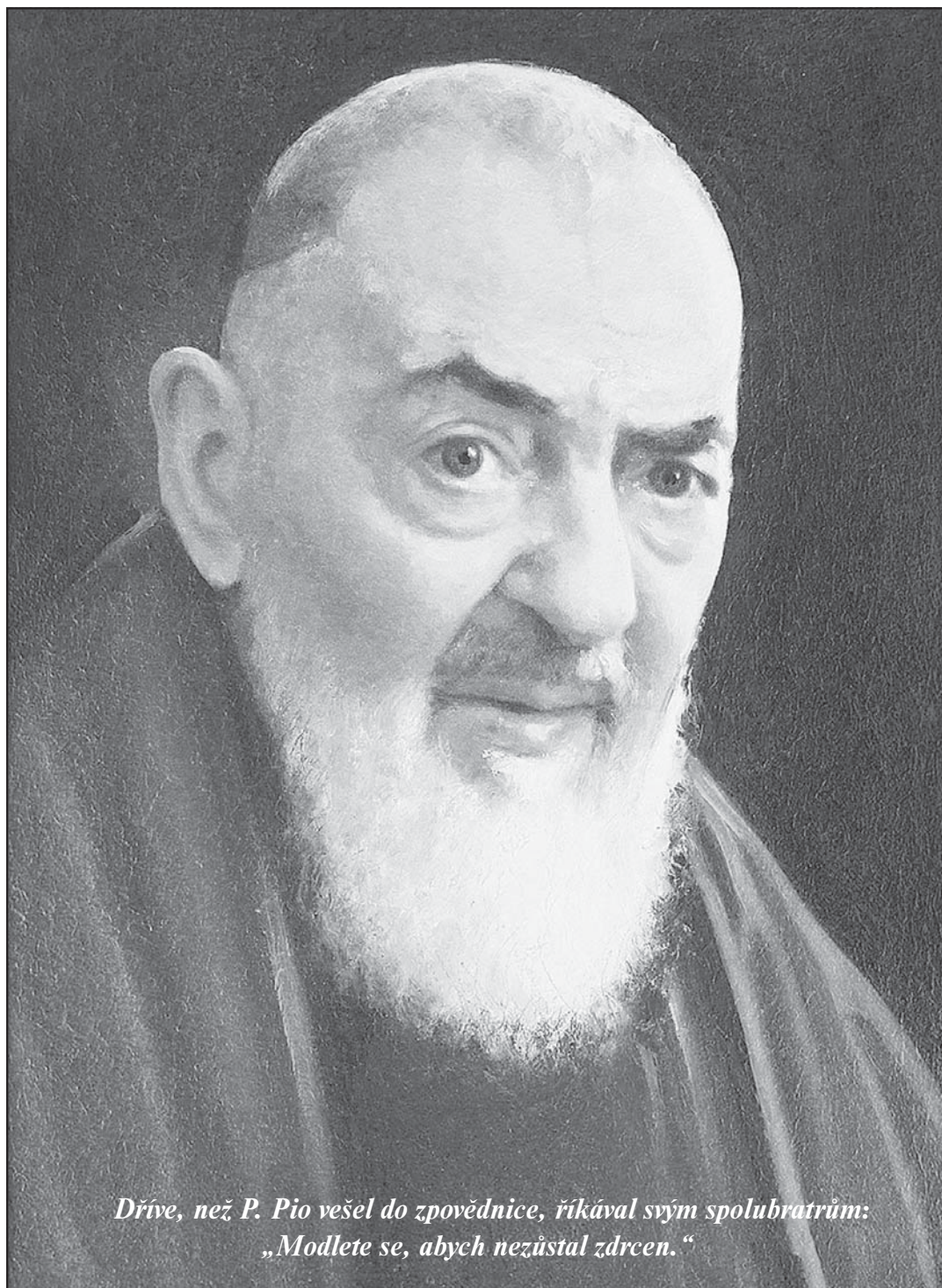
Tomáš Dominik
- strana 11 -

Svatováclavské putování
Prahou s Palladiem

země české
za pokoj a požehnání
Praze a české zemi
- strana 12 -

Program procesí
a zastavení při

Svatováclavském putování
Prahou dne 27. 9. 2019
- strana 13 -

*Dříve, než P. Pio vešel do zpovědnice, říkával svým spolubratrům:
„Modlete se, abych nezůstal zdrcen.“*

O Skutcích apoštolů - „až půjde Petr okolo“ (Sk 5,15)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 28. srpna 2019 na nám. Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Církevní obec popsaná v knize Skutků apoštolů žije z velkého bohatství, které jí dává k dispozici Pán, jenž je štědrý; zakouší početní růst a hojnost kvasu, navzdory útokům zvnějšku. Lukáš nám tuto vitalitu přibližuje také popisem důležitých míst, např. Šalamounova podloubí (srov. Sk 5,12), kde se shromažďovali věřící. Podloubí (*stoá*) je otevřená kolonáda, jež slouží jako útočiště, ale také jako místo setkání a svě-

dectví. Lukáš klade skutečně důraz na znamení a zázraky, jež provázely slova apoštolů, a na zvláštní péči o nemocné, kterým se věnovali.

V 5. kapitole Skutků se utvářející církev ukazuje jako „polní nemocnice“, která přijímá nejslabší lidi, tedy nemocné. Jejich utrpení přitahuje apoštoly, kteří nemají „stříbro ani zlato“ (Sk 3,6), jak praví Petr chromému, ale jsou silní Ježíšovým jménem. V jejich očích a v očích křesťanů všech dob jsou nemocní privile-

govány adresáty radostné zvěsti o království, jsou bratry, ve kterých je Kristus obzvláště přítomen, aby se dal hledat a najít od nás všech (srov. Mt 25,36.40). Nemocní jsou privilegováni církví, kněžským srdcem a všemi věřícími. Nejsou k odpisu, naopak jsou k uzdravení a k ošetření. Jsou předmětem křesťanské starostlivosti.

Mezi apoštoly vyniká Petr, který má ve skupině apoštolů hlavní postavení v důsledku primátu (srov. Mt 16,18)

Pokračování na str. 6

Život víry je zakotven v životě modlitby, která je osobním setkáním s Trojjediným Bohem. O tom svědčí zástupy svatých a světic. Ti pak zvláště vyzdvihují nesmírnou hodnotu mše svaté, která byla jejich životodárným pramenem pro duši milující Boha. Vyniká mezi nimi Otec Pio, stigmatizovaný světec, jehož mysticky prožívané tajemství proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Ježíše Krista při mši svaté dosvědčili mnozí jeho současníci. Avšak není to jediný nadpřirozený Boží dar, kterým byl Otec Pio obdařen. Kromě jiného také dokázal dokonale číst v lidských duších, jež tolik miloval, že trávil celé dny ve zpovědnici, aby je mohl přivést k obrácení a nasměrovat na cestu spásy. Tak to dokládá i známý italský životopisec Terecio Bosco ve své knize věnované tomuto světcovi. (str. 9-10) Právě na příkladu Otce Pia vidíme, jak úzce je v životě katolického křesťana propojena modlitba, mše svatá a svatá zpověď, jež duši člověka očišťuje, aby setkání s Bohem mohlo přinést hojný užitek v podobě srdce otevřeného pro přijetí Božích milostí. A jsme také svědky toho, že někdy je třeba přímo promluvit, protože láska k člověku neznamena jen vše omlouvat, ale také pojmenovat, když se děje něco špatného, co odvrací od Boha a věčné spásy.

Abychom se více přiblížili k tomu, co prožíval při mši svaté Otec Pio, vezmě-

Editorial

me si na pomoc P. Martina von Cochem, jehož duchovní spisy byly hojně vydávány v 18. století a jejichž duchovní hloubka je inspirací až do dnešních dnů. Velmi cenná jsou především jeho poučení o mši svaté, z nichž předkládáme ta o jejích užitech. (str. 11) Mše svatá je středem života katolického křesťana na prvním místě proto, že se při ní setkáváme s Ježíšem ukřižovaným a jsme svědky nekrvavého zpřítomnění jeho kalvárské oběti a přijímáme její dar. Je pochopitelné, že tato vrcholná mystická událost je rovněž zdrojem nesmírných milostí, a tedy zdrojem života víry.

Život modlitby se projevuje rozličnými způsoby, nejen účastí na mši svaté. Patří k němu i oběť a dar modlitebního procesí, obvykle spojeného s konkrétními úmysly, o jejichž vyslyšení prosíme Boha. V nejbližších dnech budeme mít příležitost se některých zúčastnit a důležitost jejich úmyslů ani není třeba zdůrazňovat: Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české (str. 12-13) a Eucharistické procesí s odprošováním a zasvěcením se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie (str. 13). Pokud jen trochu můžeme, přidejme se svoji osobní účastí, anebo aspoň se spojme duchovně v modlitbě. Je to naše misij-

ní poslání a je to náš křesťanský příspěvek k naplnění Božího přání, „aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ – jak říká apoštol Pavel v dnešním druhém čtení.

Boží láska je bezmezně štědrá a nabízí člověku milost za milostí. A přesto Bůh často shledává, jak mnoho duší hledá útěchu v marných potěšeních od stvoření a opouští jeho, který je nejvyšší dobro a zdroj veškeré radosti. Kolik je mezi nimi křesťanů? Nebude jistě na škodu oživit si, co je láska, pocházející od Boha, a jak tuto lásku přijímat do svého života. Učitel Církve sv. Alfons z Liguori je nám v tom skvělým průvodcem. (str. 7-8)

V tom všem nám nemůže zabránit ani naše lidská slabost, zaviněná hříchem. Není důvod propadat panice, jak se dnes často děje. Neboť ten, kdo má pevnou víru opřenu o život modlitby, i když padne, je s pomocí Boží znovu schopen povstat a takto posílen kráčet dále s Bohem, ať už ho potká v životě cokoliv. Svědectví o slabých, kteří nakonec byli těmi nejsilnějšími, nacházíme u sv. Vavřince Ruiz de Manila a jeho druhů. (str. 4-6)

Kéž je náš život z víry postaven na skále modlitby, která dokáže vzdorovat i ďábelským pokušením a která přetváří nejen nás, ale i každého, kdo je s našim životem jakkoliv spojen!

Daniel Dehner

Nemůžeš se zbavit pocitu, že máš stále naspěch, že tě i v tento sváteční den čeká spousta úkolů? Když už jdeš okolo, do-
přej si chvíli oddechu a zastav se. Ježíš se právě chystá vyprávět neobvyklý příběh z prostředí, které je ti velmi blízké. Tomu příběhu neschází ani nádech humoru. Začni se do dnešních čtení a přijmi těch několik moudrých slov jako vzácnou radu.

Ti, kteří dnes v první řadě obklopili Mistra, patří zřejmě do světa podnikání. Je to svět lidí, kteří zcela zasvětili svůj život vytrvalému úsilí o zajištění rostoucího zisku a stále lepšího postavení. Zákony tohoto prostředí jsou neúprosné. Každá chyba či selhání může znamenat pád. Aby jim Ježíš přiblížil své slovo, představuje jim obraz právě z jejich vlastního prostředí.

Před bohatým podnikatelem stojí jeho podřízený, který nesplnil očekávání. Neobstál v konkurenci. Ti, kteří mu nepřáli jeho postavení, se přičinili, aby urychlili jeho pád. Neúspěšný správce zná pravidla hry a ví, co ho čeká. Pohotově vyhodnocuje svou situaci. Cítí se neschopen jiné práce, ale nade všechno se bojí hanby. Potřebuje rychle získat nové spojence. Kde je rychle získat? Jeho vynalézavost ho zřejmě neopustila: když výrazně ulehčí pánovým dlužníkům jejich břemeno, jistě ho nenechají na holičkách. Jedná rychle, dokud je čas. Takovou pohotovost a vynalézavost ocení překvapivě dokonce i jeho nadřízený, i když mu správce právě tím způsobuje určitou škodu.

Avšak to, co nám chce Pán postavit před oči, není správceva nepoctivost, ale ona vynalézavá prozíravost. Ve světě pozemských hodnot, ve kterém se správce pohybuje, osvědčil znovu svou cílevědomost a schopnost překonat původně bezvýhodnou situaci, do které se dostal vlastní vinou. Jeho nápad mu možná vrátí zpět ztracenou pozici. Jak houževnatí a vynalézaví jsou synové tohoto světa! Překvapilo tě, že Pán je neodsuzuje? Chce ti ukázat, že moudřejší než odsuzovat – je hledat stejně obezřetně v lidských činech jejich kladné stránky a vytěžit tak z nich pravou moudrost ve svůj prospěch.

Než odsoudíš své podnikavé známé, pro které se stal majetek jedinou hodnotou, máš podle Pánova doporučení posoudit, zda tvoje úsilí o nehnocný poklad snese srovnání s jejich neúnavnou podnikavostí. Vidina mamonu probudila všech-

ny jejich tvůrčí síly, jejich houževnatost i prozíravost. Podřídili svým cílům úplně všechno. Jejich idol jim nikdy nedopřeje oddechu. Všechny tyto vlastnosti a síly

však pocházejí od Boha a byly dány i tobě. Oni je rozvinuli velmi účinně a úspěšně, i když jdou za klamným cílem. Ale ruku na srdce, myslíš, že ty jsi na tom lépe než oni? Tvé neštěstí je v tom, že nevidíš a neceníš si dostatečně svého nevyčísitelného pokladu tak jednoznačně, jak to oni činí se svým. Tvá pozornost i tvé hříbný jsou často povážlivě rozděleny. Tvé zasvěcení Boží věci by mělo být tak bezvýhradné jako jejich stálá služba hmotnému zisku. Ale tvé srdce je rozděleno mezi dva pány.

Jen přízně popravdě Ježíši i sobě, že jsi tak promarnil více duchovního jmění, než můžeš tušit. To, co vůbec nejsi schopen vyčíslit, jsou škody, které tvůj hříbný způsob života způsobil a možná dále působí tvým bližním. Tvůj Pán měl dávno všechny důvody, aby tě zbavil tvého správcovství. Ale jeho milosrdná láska k tobě je mnohem větší než tvůj nebetyčný dluh.

Ten vtípný nápad podvodného správce ti předkládá jako podnět a nedocentelnou šanci: nejvýhodnější způsob, jak kompenzovat svůj vlastní dluh, je ulehčovat druhým jejich dlužné břímě. Není pokladu, který by měl větší cenu než věčné společenství s Bohem. Nedej se zahanbit úsilím těch, jejichž bohatstvím je pouze světský mamon. Soustřed' se od nynějška na svůj cílový poklad nerozpolceným srdcem a nerozdělenou vůlí.

Poděkuj Pánu z celého srdce za jeho shovívavost i za dnešní cennou a včasnou radu a rozhlédni se rychle kolem sebe. Vyhledej ty, pro které tvá hmotná pomoc v jejich skličující bídě může být předtuchou dobroty nebeského Otce.

Vyhledej i jiné, kteří jsou v ještě těžší nouzi srdce či ducha. Vzpomeň i na ty, kteří čekají „ve vězení“, až po splacení svých dluhů budou moci vstoupit do ne-

Spolehlivá investice

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Žádný sluha nemůže
sloužit dvěma pánům.**

Liturgická čtení

1. čtení – Am 8,4-7

Slyšte to vy, kteří šlapete po nuzném, utlačujete chudáky země a říkáte: „Když už bude po slavnosti novoluní, abychom mohli prodávat obilí? A po sobotě, abychom mohli otevřít sýpky, zmenšovat míru, zvyšovat cenu, užívat podvodných vah, nuzáka kupovat za stříbro a chudáka za opánky? I nejhorší obilí prodáme.“

Hospodin přísahal při Jakobově chloubě: „Navěky nezapomenu na žádný jejich skutek!“

2. čtení – 1 Tim 2,1-8

První věc, ke které vybízím, je tato: ať se konají modlitby prosebné, přímluvné i děkované za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný, v opravdové zbožnosti a počestnosti. Tak je to dobré a milé Bohu, našemu spasiteli. On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy.

Je totiž jenom jediný Bůh a jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi: člověk Kristus Ježíš, který vydal sám sebe jako výkupné za všechny. To bylo zjeveno ve svůj čas; a já jsem byl ustanoven

Dokončení na str. 12

beské slávy. Pomáhej splácet dluhy, kde můžeš, je to ta nejjistější investice, která se bezpečně zúročí a není ohrožena žádným bankrotem. Boží ekonomika je mnohem důležitější než tržní vztahy synů tohoto světa. Vždyť radost těch, kterým svým vynalézavým úsilím dopomůžeš, aby patřili na Otce tváří v tvář, by byla neúplná, kdyby se spolu s nimi nemohl radovat i jejich dobrodinec.

Tvůj Pán a Mistr, kolem kterého jsi dnes neprošel nevěšmavě, *se stal chudým, ač byl bohatý, abys ty zbohatl z jeho chudoby*⁽¹⁾. *Slabého pozvedá z prachu, ze smetiště povyšuje chudého, aby ho posadil vedle knížat*⁽²⁾. To je královská cesta, na kterou zve i tebe. Jak dlouho budeš váhat, koho si zamilovat a ke komu se přidat?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Zpěv před evangeliem (2 Kor 8,9)

⁽²⁾ Ž 113,7-8

Svatý Vavřinec Ruiz de Manila a 15 druhů

Ve Světě jsme už psali o mučednických vietnamských či korejských, nyní představíme ty japonské. Geniálním způsobem o pronásledování japonských katolíků pojednal ve svém monumentálním románu „Služebníci neužiteční“ (o osudech Čechořítala bl. Karla Spinoly) Jaroslav Durych v románu, jehož jedinou slabinou podle jistého literárního kritika je, že žádnou slabinu nemá. Svátí, o nichž nyní trochu blíže pohovoříme, slabiny měli, ale navzdory nim vše přestáli a dobojovali svůj dobrý boj až do vítězného konce.

Křesťanství na japonské ostrovy zavítalo spolu se sv. Františkem Xaverským v roce 1549. Po bezmála čtyřicetiletí relativního klidu se v roce 1587 přivalila první vlna pronásledování vyznavačů Krista, k němuž se zde v té době hlásilo již asi 200 000 lidí. Tvrdé represe vůči misionářům a laickým věřícím, umírajícím vedle sebe po tisících na křížích, na šibenici nebo v plamenech, nezastrašily ostatní, takže na přelomu 16. a 17. stol. vzrostl počet japonských katolíků na 300 000. V Nagasaki, epicentru japonské církve, tvořili více než polovinu obyvatelstva.

Na začátku druhé vlny pronásledování, tj. v roce 1614, už bylo v zemi díky neúnavnému úsilí dominikánských, františkánských a jezuitských misionářů více než půl milionu pokřtěných. Přiznat se k Ježíši znamenalo v časech nově započatého persekvování jistojistě uvěznění, jež velice často končilo násilnou smrtí. Další možností postihu byla nucená deportace ze země. Třetí vlna (1633–1637) pak smetla stejně jako dvě předchozí tisíce a tisíce. Církve šestnácti z nich přířkla přídomek „svatý“. Devět bylo rodilými Japonci, čtyři pocházeli ze Španělska, zbylí tři z Itálie, Francie a Filipín.

Oním Filipincem byl muž narozený v roce 1600 v Binondu, podle nějž je celá tato skupina nazvaná: **sv. Vavřinec Ruiz de Manila**. Díky čínskému otci uměl čínsky, díky ministrování a službě sakristána u dominikánů v Manile latinsky a díky účasti v růžencovém bratrstvu se naučil i španělsky. Oženil se, se svou ženou zplodil tři děti a nebyť jednoho incidentu, při němž byl v létě roku 1636 zabit v Manile člověk, asi bychom o něm nikdy neslyšeli. Z této vraždy byl neprávem nařčen zrovna on, a protože to vypadalo, že se spravedlností nedovolá, požádal o azyl bratry dominikány, kteří o jeho nevině nikterak nepochybovali. Poté spolu s nimi vstoupil na loď, kterou odplouvali do

japonské Okinawy, aby zde zahájili apoštolát. Vavřinec věděl, na jak horkou půdu vstupuje, přesto nevyužil možnosti pokračovat dále na Formosu (Tchaj-wan), kde by mohl přečkat až do doby, než se celá záležitost vyjasní, a zůstal s misionáři, aby jim vypomáhal jako tlumočnick.

Svatý Vavřinec Ruiz de Manila

Zhruba po roce byli 13. září polapeni a dopraveni do vězení v Nagasaki. Zde je čekalo úděsné martyrium, při němž jim vězňitelé násilím vpravili pomocí trychtýře do žaludku velké množství vody, načež je položili na záda, na břicha jim položili desky a skákali po nich. Mučení nešťastníci trpěli nevýslovně, voda jim vytékala všemi tělesnými otvory ven, a aby toho nebylo málo, vráželi jim jejich trýznitelé pod nehty bambusové trisky: vše s úmyslem přimět je k apostazi. Vavřince se jim podařilo zlomit, nemohl už prostě dále snášet nevypověditelnou bolest, ale díky vzoru ostatních spolutrpiteřů, kteří se navzájem povzbuzovali modlitbou, slovy i zpěvem žalmů, se vzchopil a byl svým mučitelům s to říct: „*Já jsem křes-*

tan a zůstanu jím až do smrti. I kdybych měl tisíc životů, s radostí bych je pro Pána položil. Já svou víru nikdy nezapřu. Jestli chcete, můžete mě zabít. Toužím zemřít pro Pána.“

Stejně jako ostatní, kteří ještě žili, ho podrobili mučící metodě zvané tsurushi (釣殺), což volně přeloženo znamená „šibenice a příkop“. Její princip byl následující: zavěsili ho nad jámu se splašky a výkaly a mlátili do něj bambusovými tyčemi. Krom bolesti tedy musel snášet odporný zápach, který ho dusil a nutil k dávení. Jedna ruka mu zůstala volná – to kdyby se přece jen rozhodl vzdát se Krista a mohl dát znamení. Na kotníky mu připevnili klády (na ně zavěsili kameny), aby mu jejich tíha způsobovala ještě větší utrpení. Za účelem prodloužení jeho muk neopomněli jeho trup obvázat provazy, aby zpomalili jeho krevní oběh a aby se mu krev nenahrnula do hlavy a nezkrátila tak jeho utrpení. Nic z toho však Vavřince nepřinutilo dát rukou znamení. Dne 29. září 1637 byl proto s dvojicí dosud žijících nebožáků sťat.

Vedle něj dokonal další japonský laik – **sv. Lazar z Kjóta**. Neznáme sice datum jeho narození, víme však o jeho pohnutém osudu. Onemocněl malomocenstvím a v jednom z leprosárií se o něj vzorně starali františkáni. Svědectví jejich činné lásky z něj udělalo přesvědčeného křesťana. Když pak v roce 1614 vešel v platnost dekret šóguny Tokugavy nařizující všem křesťanům opustit Japonsko, týkal se i jeho. V dekretu totiž stálo, že odejít ze země jsou povinni i malomocenstvím postižení křesťané, kteří se nechtějí zřeknout svého vyznání. Jediněm, kteří by se ho zřekli, byla přislíbena léčba na šógunovy náklady. Lazar byl jedním z těch, kteří se raději vzdali své vlasti než svého Spasitele, a spolu se 130 stejně smýšlejícími byl přinucen odplout do Manily. To se psal rok 1632. V Manile se uzdravil a setkal se zde s dominikány chystajícími

cími se na nebezpečnou plavbu do země misionářům zapovězené a nabídl se jim (spolu s Vavřincem) jako tlumočnick. Černobíle odění řeholníci jeho nabídku přijali a vzali ho v roce 1636 s sebou. Taktéž jeho se katanům podařilo zlomit, ale opět jen na přechodnou dobu. Vzal své zapření Krista zpět a poté jim už ani náznakem nedal najevo, že se nechal jejich „argumenty“ přesvědčit. Taktéž na něm použili metodu tsurushi, při níž ho 29. září ubili k smrti.

Spolu s těmito dvěma laiky umírali v hrozných bolestech i kněží:

Japonec **sv. Vincenc od Kříže Shiwozuka**, narozený někdy před rokem 1600 v Nagasaki. Tokugavův dekret o nuceném vystěhování všech křesťanů ze země se týkal i tohoto absolventa jezuity vedené školy. Uchýlil se do filipínské Manily, kde se po nějakém čase rozhodl jít cestou svátostného kněžství. Po vysvěcení v roce 1619 plánoval návrat do vlasti, leč zabránilo mu v tom podlomené zdraví. Učil tedy aspoň japonštinu misionáře připravující se v Manile na vyplutí do Japonska a vstoupil mezi františkánské terciáře. Když se mu pak v roce 1636 naskytla příležitost do rodné země vyplout v rámci další skupinky evropských misionářů, neváhal a připojil se k ní. Všichni však byli pochyťáni a podrobeni kruté tortuře. Také jeho mučitelé přiměli k chvilkové apostazi. Byl ovšem už tak zesláblý, že zřeknutí se Krista pronesl příliš slabým hlasem, takže jej neslyšeli a pokračovali v trýznění. Napůl v bezvědomí byl přenesen zpět do cely, kde znovu našel ztracenou rovnováhu a od té doby už mu zrada Krista nepřišla ani na mysl. Převezli ho proto na návrší Nishizaka nad Nagasaki, kde podobně jako ostatní dlouhé dny zakoušel strašlivost mučící metody tsurushi. Protože nadále jevil známky života, aniž by přitom dával najevo známky odpadlictví, jali se jej bít po hlavě. Jedna rána onoho 29. září 1637 byla smrtelná...

Dalšími dominikánskými duchovními z této skupiny byli rodák z francouzského Sérignanu (nar. 1590) **sv. Vilém Courtet**, řeholním jménem Tomáš od sv. Dominika, a dva Španělé: **sv. Michael de Aozaraza** ze španělského Oñate (nar. 1598), původně misionář na ostrově Batan, a **sv. Antonín González** z Leónu, kde se narodil v roce 1593. Ten své misionář-

ské poslání plnil zprvu v roli profesora teologie v Manile a rektora tamního semináře. Dobrovolně toto místo opustil, aby přinesl evangelium Japoncům žijícím ve tmě vycházejícího slunce. Zemřel jako první z této skupinky zatčené 13. září v Nagasaki, a to již 24. září – na následky protrpěných muk ve své cele. Když nemohli mučitelé pochopit, proč se evropští kněží vydali do Japonska, ačkoliv dobře věděli, že je to může stát životy, odušil sv. Vilém Courtet: „*My jsme sem nepřišli ztratit život, ale hlásat Kristovu radostnou zvěst.*“ To řekl, ač z jeho korespondence vyplývá, že s mučednickou smrtí nejenže počítal, ale také se na ni těšil a doufal v ni. Na prvním místě měl však získávat ní ovci do Kristova ovčince.

Nyní se vrátíme o pár let zpět k dalším „Mučedníkům z Nagasaki“, jak bývají také občas nazýváni; jejich liturgická památka připadá svorně na 29. září. Prvním z nich je **sv. Dominik Ibáñez de Erquicia**, narozený v roce 1589 v Régilu, jenž bývá také někdy stavěn do čela celé skupiny. V rodném Španělsku vstoupil k dominikánům, zahořel touhou po misionářské činnosti a byl svými představenými vyslyšen. Někdy čas přednášel teologii v Manile, poté působil jako misionář na ostrově Luzon. V roce 1623 se odebral do Japonska a byl jmenován provinciálem. Podmínky v zemi vycházejícího slunce však měl pro svou činnost přímo bojové – světlo Kristovo mohl věřícím z důvo-

*Svatý Vavřinec Ruiz de Manila
a 15 druhů*

du bezpečnosti přinášet výlučně v noci, i tak mu byly na stopě desítky slídilů, kteří v něm právem viděli motor veškerého misionářského úsilí. Pořádali na něj doslova hon, musel neustále utíkat, přespávat v jeskyních či v lesích. Pak se ale jeho pronásledovatelům podařilo zatknout jednoho z laických křesťanů a na mučidlech z něj dostat, kde se P. Dominik skrývá. Přišli si pro něj 4. července 1633. Ve vězení musel zakusit něco nepředstavitelného, přesto však vytrval a s gloriolou mučedníka opustil tento svět 14. srpna. Ve stejný den jako on byl zatčen a následně na návrší Nishizaka rozprostírajícím se nad Nagasaki i popraven jeho japonský katecheta **sv. František Shoyemon**.

Další dvojici kněz – katecheta zhybnuvši ve stejný den tvořili **sv. Jakub od sv. Marie Kyuhei Gorobioye Tomanga** a **sv. Michal Kurobioye**. První jmenovaný, narozený v roce 1582, byl synem japonských křesťanů. Ve škole v Nagasaki vedené jezuity získával vzdělání nutné pro službu laického misionáře a katechety. Když pak byl nucen na základě několikrát již zmiňovaného dekretu rozloučit se se svou domovinou, usadil se v Manile, kde se z misionáře laického stal misionářem posvěceným – v roce 1624 oblékl dominikánský hábit, rok nato složil slavné sliby a za další rok přijal svátost kněžství. Jeho prvním misionářským působištem se stala Formosa (Tchaj-wan), po pěti měsících byl převelen do Japonska. Pohyboval se zde v utajení – v kimonu a s mečem u pasu –, aby mohl snáze navazovat kontakty s místními tajnými křesťany a posloužit jim svatými svátostmi. Navázal kontakt rovněž s P. Dominikem Ibáñezem a byl jeho pravou rukou. On sám měl k ruce mladíčka Michala Kurobioye, jehož však pronásledovatelé pravé víry zatkli a pomocí krutých praktik z něj vynutili místo Jakobova úkrytu. P. Jakub byl dopaden a týráním nucen k odpadu od víry. I na něj bylo použito tsurushi. Dobrých 50 hodin byl takto trýzněn, než 17. srpna 1633 vypustil duši. Ve svých 51 letech byl z celé této skupiny nejstarším.

Sv. Michal Kurobioye byl japonským katechetou a dlouhý čas věrným druhem sv. Jakuba od sv. Marie. Opakovaně před svými trapiči hořce litoval vlastního selhání, jež vedlo k zatčení jeho mentora.

Jedním dechem přítom dodával, že Ježíše nezradí. Ačkoli si na tom mučitelé dali obzvláště záležet, skutečně se jim nepodařilo vzdor vši vynalézavé brutalitě přimět Michala k odpadu. Odešel k Pánu ve stejný den jako jeho duchovní otec, jenž mu ve vězení odpustil jeho lidskou slabost. Těla obou byla spálena a popel vhozen do moře.

Dalším v pořadí je španělský dominikán **sv. Lukáš od Ducha Svatého** (vl. jménem Alfons Gorda), narozený v roce 1594. Ze svého rodiště Carraceda de Vidriales se v dominikánském hábitu dostal na Filipíny, kde nejprve v Manile přednášel teologii a poté se věnoval činnému apoštolátu. Dlouhých deset let hlásal Krista Japoncům, šťastně unikaje pronásledovatelům. Nakonec byl však přece jen dopaden. Jakým způsobem bude náchylný k odpadlictví, prokázal v okamžicích těsně předcházejícím zatčení, kdy už věděl, že je prozrazen – oblékl milovaný hábit svého řádu. Podstoupil všechny druhy mučení, o nichž se zde již pojednalo. Veřejně popřel hlásanou zvěst, že se zřekl víry, naopak prohlásil, že pro víru velmi rád zemře. Dne 19. října 1633

se tak stalo – dokonal během tsurushi za neustálého bití a postupného odřezávání kousků masa z jeho těla...

Spolu s ním vypral v týž den svůj pomyslný dominikánský hábit i jeho spolupracovník **sv. Matouš Kohioye od Růžence**, rodák z Arimy (1615). Pomyslný proto, že do řádu byl přijat až ve vězeňské kobce, a neměl tudíž kdy jej oficiálně obléct. Svůj noviciát ukončil slibem věčné věrnosti Spasiteli na popravišti Nishizaka.

Sv. Jordán od sv. Štěpána se narodil 1. listopadu 1598 ve šlechtické rodině v sícijském městečku San Stefano Quisquina. I tento řeholník, vlastním jménem Hyacint Ansalone, pečující s převelikou láskou o nemocné jak doma na Sicílii, tak později v Manile či Japonsku, kde se stejnou horlivostí hlásal po boku sv. Lukáše od Ducha Svatého radostnou zvěst, zemřel po sedmi dnech zakoušení tsurushi na popravicím místě zvaném Nishizaka.

Psal se 17. listopad 1634 a po jeho boku dotrpěl také **sv. Tomáš od sv. Hyacinta** (vl. jménem Hioji Rokuzayemon Nishi), rodilý Japonec z Hirada, syn křesťanských rodičů, ale i sv. Dominika, jenž při-

nášel světlo víry svým spolurodákům od roku 1620 plných 14 let. Často mu poskytoval úkryt jeho bratr Michal, jenž byl za to později se svou chotí i malým dítětem za trest upálen. Sv. Tomáše od sv. Hyacinta, jenž toto jméno přijal jako výraz úcty ke sv. Tomáši Akvinskému a sv. Hyacintovi, se pronásledovatelům nakonec chytit podařilo, a protože odmítl stát se renegátem, byl utýrán k smrti.

K „Mučedníkům z Nagasaki“ patří také dvě ženy: augustiniánská terciářka **sv. Marina z Omura**, věrná křesťanka, která pomáhala dominikánům, jak jen bylo možné, za což ji stihl trest – 11. listopadu 1634 byla upálena či spíše upečena u kůlu, kolem nějž hořel malý ohýnek, jenž ji postupně zažíva doslova upekla.

A pak také dominikánská terciářka **sv. Magdalena z Nagasaki**. Té ovšem bude věnován samostatný článek v čísle 42, neboť 15. října je připomínána v liturgickém kalendáři samostatně.

Těmto 16 japonským mučedníkům nejprve papež Jan Pavel II. dne 18. února 1981 projevil úctu tím, že je blahověstil, a pak 18. října 1987 podruhé jejich slavnou kanonizací.

O Skutcích apoštolů – „až půjde Petr okolo“

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

a posláni, jež obdržel od Vzkříšeného (srov. Jan 21,15–17). On zahájil veřejné hlásání *kerygmatu* v den Letnic a má rozhodující postavení na Jeruzalémském sněmu (srov. Sk 15 a Gal 2,1–10).

Petr přistupuje k nosítkům a prochází mezi nemocnými, jako to činil Ježíš, beroucí na sebe jejich choroby a nemoci (srov. Mt 8,17; Iz 53,4). Galilejský rybář Petr prochází, ale nechává jiného, aby se zjevil: živého a činného Krista! Svědek je totiž ten, kdo vyjevuje Krista jak slovy, tak tělesnou přítomností, která mu umožňuje navazovat vztahy a být v dějinách prodloužením Slova učiněného tělem.

Petr je tím, kdo koná skutky Mistra (srov. Jan 14,12), a pohledem víry je v něm vidět sám Kristus. Naplněn Duchem svého Pána, Petr prochází, a aniž by něco dělал, stává se pouhý jeho stín hojivým „pohlazením“, které uzdravuje, a projevem

laskavosti Vzkříšeného, jenž se sklání k nemocným a navrácí život, spásu a důstojnost. Tímto způsobem Bůh vyjevuje svoji blízkost a činí z ran svých dětí „teologické místo svojí něhy“ (*Kázání z Domu sv. Marty*, 14. 12. 2017). V ranách nemocných, v nemocích, jež jsou překážkami života, je vždycky přítomen Ježíš, Ježíšova rána. Ježíš volá každého z nás, aby ošetřoval, opatroval a uzdravoval.

Petrova uzdravující činnost vzbuzuje nenávisť a závist saducejů, kteří uvrhnou apoštolů do žaláře, a zděšení jejich tajemným osvobozením jim zakazují, aby učili. Tito lidé spatřili zázraky, které apoštolové učinili nikoli magicky, nýbrž Ježíšovým jménem. Nechtěli to však uznat, uvěznili a zbičovali apoštolů, kteří byli potom zázrakem propuštěni. Srdce saducejů bylo však natolik zatvrzelé, že nechtěli uvěřit tomu, co viděli. Petr proto svoji odpovědi

podává klíč křesťanského života: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi“ (Sk 5,29), protože saducejové říkali: „Nesmíte pokračovat, nesmíte uzdravovat.“ – „Já však poslouchám dříve Boha než lidi“ – to je velká křesťanská odpověď. To znamená naslouchat Bohu bez výhrad, bez odkladů a bez kalkulací, přilnout k němu, abychom byli schopni smlouvy s ním a s těmi, které potkáváme na svojí cestě.

Prosme také my Ducha Svatého o sílu, abychom se nezalekli těch, kdo nám přikazují mlčet, očeňují nás, ba dokonce nám ukládají o život. Prosme Ducha, ať nás vnitřně posílí, abychom měli jistotu milující a útěšné přítomnosti Pána po svém boku.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Vlastnosti lásky (1)

1. rozejmání

LÁSKA JE OHEŇ, KTERÝ ZAPALUJE SRDCE

Bůh ve Starém zákoně nařídil, aby byl na jeho oltáři neustále udržován oheň. „Na oltáři bude hořet trvale oheň, aniž uhasne.“ (Lv 6,12) Svätý Řehoř Veliký říká, že oltářem Boha jsou naše srdce, ve kterých si přeje, aby jeho láska vždy hořela; a proto se nebeský Otec nespokojil s tím, že nám daroval svého Syna, aby nás spasil svou smrtí, ale seslal nám také Ducha Svatého, který smí přebývat v našich duších, a tak v nich neustále udržovat oheň lásky.

Pán Ježíš sám říká, že přišel na svět, aby zapálil naše srdce tímto svatým ohněm, a že si nepřeje vidět nic jiného než jeho vzplanutí: „Přišel jsem vrhnout na zem oheň a jak bych si přál, aby už vzplanul.“ (Lk 12,49) Zapomněl tedy na bolest a nevděk, které snášel od lidí na zemi, a když vstoupil na nebe, seslal na nás Ducha Svatého. Ó nejmilejší Vykupiteli, ty nás tedy stejně miluješ nejen ve svém utrpení, ale i ve své nebeské slávě! Proto se také Duch Svatý zjevil v horní místnosti v podobě plamenů ohně: „Ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně.“ (Sk 2,3) A proto nás Církev učí modlitbě: „Nechť nás Duch Svatý, prosíme, Pane, zapálí oním ohněm, jež Pán náš Ježíš Kristus seslal na zem a chtěl, aby mocně hořel.“ (Římský misál, sobota svatodušní)

Toto byl svatý oheň, který zapálil svatě, aby konali velké věci pro Boha, milovali své nepřátele, toužili být opovrhováni, zřekli se všech pozemských dober a objali radost i utrpení a smrt. Láska nemůže zůstat nečinná a nikdy neříká: „To stačí.“ Čím více toho koná duše, která miluje Boha, tím více po tom touží, aby ho potěšila a tím se mu více líbila. Tento svatý oheň je zapálen modlitbou: „Hořelo ve mně srdce, jak jsem na to stále myslel, oheň vzplanul.“ (Ž 39,4) Pokud si tedy přejeme hořet láskou k Bohu, milujme modlitbu; to je požehnaná pec, ve které je tento božský žár zapálen.

Modlitba:

Ó můj Bože, až doteď jsem pro Tebe nic neučinil, Ty, který jsi vykonal tak vel-

ké věci pro mě! Běda! Moje ochablost zasluhuje, abys mě „vyplivl z tvých úst“. Ó Duchu Svatý, prosím Tě, „zahřej, co je studené“⁽¹⁾, zachraň mě před touto ochablostí a rozžehni ve mně upřímnou touhu Tě potěšit. Nyní se zříkám všech svých světských radostí a raději si zvolím smrt, než se Ti odvděčit nejmenší urážkou. Ty ses zjevil v ohnivých jazycích; zasněvuji Ti proto svůj jazyk, aby Tě již nikdy neurážel. Ty jsi mi jej dal, ó můj Bože, abych Tě s ním chválil, a já jsem jej užíval k tomu, abych Tě urážel a ostatní naváděl, aby se také prohřešili. Lituji toho z celého svého srdce. Ó, pro lásku Ježíše Krista, který Tě během svého života svým jazykem velebil, daruj mi, abych také já od tohoto dne Tě mohl neustále chválit, často Tě vzývat o pomoc a mluvit o Tvé dobrotě a nekonečné lásce, kterou si zasluhuješ! Miluji Tě, mé nejvyšší dobro! Ó Maria, ty jsi snoubenkou Ducha Svatého, vypros mi tento svatý žár lásky!

2. rozejmání

LÁSKA JE SVĚTLO, KTERÉ OSVĚCUJE DUŠI

Jeden z největších následků Adamova hříchu, který se na nás přenesl, je zatemnění našeho rozumu žádostmi. Ó, jak ubohá je duše, která sobě dovolí být ovládnána jakoukoliv vášní! Vášně je jako opar, clona, která nám zabraňuje vidět pravdu. Jak může někdo utéct před zlem, když neví, co je zlo? Navíc, tato tma se stává temnější v návaznosti, jak naše hříchy rostou. Avšak Duch Svatý, který je nazýván „nejsvětější Světlo“ (*Lux beatissima*), nejen rozněcuje naše srdce, abychom ho milovali, ale také rozptyluje tuto temnotu a ukazuje nám marnost pozemských věcí, hodnotu věčných dober, důležitost spásy, cenu milosti, dobrotu Boží, nekonečnou lásku, kterou si zasluhuje a kterou nás miluje. „Člověk obdařený duší nepřijímá to, co pochází z Božího Ducha.“ (1 Kor 2,14) Člověk, který je proniknut pozemskými radostmi, zná jen málo tyto pravdy, a proto je nešťastný a miluje to, co by měl nenávidět, a nenávidí to, co by měl milovat. Svatá Marie Magdaléna de' Pazzi zvolala: „Nepoznaná láska! Láska ne-

milovaná!“ A sv. Terezie z Ávily řekla, že Bůh není milován, protože není poznán. Svätí tedy vždy hledali světlo u Boha: „Sešli své světlo“ (Ž 43,3), „můj Bůh ozařuje mou temnotu“ (Ž 18,29), „otevři mi oči“ (Ž 119,18). Ano, bez světla se pádu nevyhneme a ani Boha nenajdeme.

Modlitba:

Ó Svatý Duchu, věřím, že jsi pravý a jediný Bůh s Otcem i Synem. Klaním se Ti a vyznávám Tě jako Dárce všech světél, kterými jsi mi dal poznat zlo, které jsem spáchal a tím Tebe urazil. Dáváš mi také poznat povinnosti, které k Tobě mám. Děkuji Ti za ně všechny a lituji celým svým srdcem, že jsem je nekonal. Zasloužil jsem si, abys mě opustil v mé temnotě; ale vidím, že jsi mě neopustil. Neustávej, ó věčný Duchu, mě osvěcovat, abych poznával stále více Tvoji nekonečnou dobrotu; a dej mi sílu milovat Tě celým svým srdcem. Přidávej, prosím, milost za milostí, abych byl konečně přemožen a usiloval milovat jen Tebe. Miluji Tě, mé nejvyšší dobro, miluji Tě více než sebe. Toužím, abych byl zcela Tvůj, prosím, přijmi mě a nedopusť, abych se od Tebe kdy oddálil. Ó Maria, Matko moje, pomáhej mi vždy svou přímluvou!

3. rozejmání

LÁSKA JE PRAMEN, KTERÝ OBČERSTVUJE DUŠI

Láska je také živý pramen: „Zdroj živý, oheň, láska v ní.“⁽²⁾ Náš Vykupitel řekl samaršské ženě: „Kdo bude pít vodu, kterou mu dám, už nikdy žíznit nebude.“ (Jan 4,14) Láska je voda, která naši žízeň naplňuje. Ten, kdo miluje Boha opravdu celým svým srdcem, nehledá ani netouží po ničem jiném, protože v Bohu nachází veškeré dobro. Naplněn Bohem proto často radostně zvolá: „Můj Bůh, mé všechno!“ Můj Bože, Ty jsi mé veškeré dobro.

Ale Bůh sám si stěžuje, že mnoho duší hledá útěchu v marných potěšeních od stvoření a opouští jeho, který je nejvyšší dobro a zdroj veškeré radosti: „Opustili mě, mne, pramen vody živé, a vyhloubili si cisterny, rozpukané cisterny, jež vodu neudrží.“ (Jer 2,13) Proto ten, kdo věří v Ježíše Krista a miluje ho, bude obdařen tolika milostmi, že z jeho srdce (tedy srdce, které chce) bude vyvěrat

mnoho pramenů svatých ctností, které budou nejenom chránit jeho vlastní život, ale budou oživovat i druhé. A tato voda byl Duch Svatý, podstata lásky, kterého Ježíš Kristus slíbil seslat po svém nanebevstoupení: „Z jeho nitra potečou řeky živé vody. On mluvil o Duchu, jehož mají přijmout ti, kdo v něho uvěřili; Duch tam totiž ještě nebyl, protože Ježíš dosud nebyl oslaven.“ (Jan 7,38-39)

Klíčem, který otvírá tyto požehnané prameny vody, je modlitba, která obsahuje pro nás každé dobro, jak bylo slíbeno: „Proste, a dostanete.“ (Jan 16,24) Ten, kdo se modlí, obdrží vše, co žádá. Bůh touží dát nám své milosti, ale přeje si, abychom si o ně řekli modlitbou.

Modlitba:

„Pane, dej mi tu vodu.“ (Jan 4,15) Ó můj Ježíši, spolu se samařskou ženou Tě prosím, dej mi tuto vodu Tvé lásky, která mi dovolí zapomenout na zemi, abych mohl žít jen pro Tebe, ó laskavý a věčný Bože. „Vyprahlé srdce zvlaž.“⁽³⁾ Má duše je suchá země, která neplodí nic jiného než semena a hloží hříchu. Ach, Ty ji zavlažuješ svou milostí, aby mohla přinést ovoce Tvé slávy, a před smrtí mě vysvobuješ z tohoto světa. Ó prameni živé vody, ó nejvyšší dobro, kolikrát jsem Tě opustil pro louže tohoto světa, které mě oddělily od Tvé lásky! Ach, kéž bych zemřel předtím, než jsem Tě urazil. Avšak od nynějška budu hledat jen Tebe, ó můj Bože. Pomáhej mi a dej, abych Ti byl věrný. Maria, moje naděje, vždy buď mou ochranou!

4. rozjímání

LÁSKA JE ROSA, KTERÁ ZÚRODŇUJE DUŠI

Proto nás Církev svatá učí se modlit: „Vlití Ducha Svatého, Pane, nechť srdce naše očistí a nejnítěnějším skropením své rosou zúrodní.“⁽⁴⁾ Láska zúrodnuje dobré touhy, svaté úmysly a dobrá díla naší duše: ty jsou květy a ovocem, které milostí Ducha Svatého rostou. Láska je nazvána rosou také proto, že ochlazuje srdce od vášně a pokušení. Proto je Duch Svatý nazván také tím, kdo ochlazuje teplo: „V záru ulehčení, sladké ochlazení.“⁽⁵⁾ Tato rosa sestupuje do našich srdcí v čase modlitby. Čtvrt hodina modlitby stačí k tomu, aby se utišily všechny vášně ne-

návisti nebo nezřízené lásky, jakkoliv silné mohou být. „Zavedl mě do vinného sklepa a korouhev nade mnou vztyčuje – lásku.“ (Pís 2,4) Modlitba je tímto sklípkem, kde vévodí láska, abychom milovali své bližní jako sebe a Boha nade všechno. Ten, kdo miluje Boha, miluje modlitbu, a ten, kdo nemiluje modlitbu, zjistí, že své vášně nepřemůže.

Modlitba:

Ó Svatý a Božský Duchu, již nebudu žít pro sebe, ale všechny mé dny, které zbývají v mém životě, strávím, abych Tě miloval a těšil. Proto Tě prosím, uděl mi milost modlitby. Sestup do mého srdce a uč mě modlit se, jak bych měl. Daruj mi sílu, abych nepřestal pro únavu v čase vyprahlosti. A daruj mi ducha modlitby, což je milost neustálé modlitby k Tobě a užívání těch modliteb, které jsou nejdražší tvému Nejsvětějšímu Srdci. Byl jsem ztracen pro své hříchy, ale poznávám z veškeré dobroty, kterou jsem od Tebe obdržel, že si přeješ, abych byl spasen a stal se svatým. Toužím stát se svatým, abych Tě potěšil a abych mohl milovat Tvou nekonečnou dobrotu stále více. Miluji Tě, ó mé nejvyšší dobro, má láska, mé všechno – a protože Tě miluji, zcela se Ti dávám. Ó Maria, moje naděje, ochraňuj mě!

5. rozjímání

LÁSKA JE LIBÝ POKOJ, KTERÝ OSVĚŽUJE DUŠI

Láska se také nazývá „v práci libý pokoj, v pláči útěcha“⁽⁶⁾. Láska je libý pokoj, který osvěžuje, protože hlavním posláním lásky je sjednotit vůli milujícího s tím, kdo je milován. Duši, která miluje Boha, v každé urážce, kterou podstupuje, v každé bolesti, kterou snáší, v každé ztrátě, která nastane, je dostatečnou útěchou vědomí, že je to vůle milujícího, aby takto trpěla. Nachází pokoj ve všech zkouškách skrze jednoduchá slova: to je vůle mého Boha. Toto je pokoj, který překonává všechna smyslová potěšení: „Boží pokoj, jenž přesahuje veškeré chápání.“ (Flp 4,7) Svatá Marie Magdalena de' Pazzi byla obyčejnými slovy „vůle Boží“ vždy naplněna radostí.

V tomto životě každý musí nést svůj kříž. Ale sv. Terezie z Ávily říká, že kříž je těžký tomu, kdo ho táhne, ne tomu, kdo ho objímá. Proto náš Pán ví, jak udeřit

a jak léčit: „On raní, pak ovazuje ránu.“ (Job 5,18) Duch Svatý svou sladkou přítomností učiní i ponížení a muka sladkými a příjemnými: „Ano, Otče, tak se ti zlíbilo.“ (Mt 11,26) Proto bychom měli ve všech protivenstvích, která na nás přijdou, říci: „Staň se, Bože, neboť tak se ti to zalíbilo.“ A když na nás dopadá strach z jakéhokoliv dočasného zla, vždy řekněme: „Učiň, Bože, co chceš, přijímám tedy všechno.“ A takto je velmi dobré obětovat sám sebe neustále během dne Bohu. Tak konala i sv. Terezie.

Modlitba:

Ó můj Bože, jak často jsem se vzpíral Tvé vůli a opovrhoval jí, jen abych konal vůli svou! Lituji tohoto zla více než jakéhokoliv jiného zla. Ó Pane, od tohoto dne Tě chci milovat celým svým srdcem: „Mluv, Bože, neboť tvůj služebník poslouchá.“ (srov. 1 Sam 3,10). Řekni, co chceš, abych učinil, a já to učiním vše. Tvá vůle bude mé jediné přání, má jediná láska. Ó Duchu Svatý, pomoz mé slabosti. Ty jsi dobro, jak mohu milovat někoho jiného než Tebe? Ach, přitahuješ všechny mé city k sobě sladkostí své svaté lásky. Zříkám se všeho a odevzdávám se zcela Tobě. Přijmi mě, prosím, a pomáhej mi. Ó Maria, má Matko, důvěřuji Ti!

(Pokračování)

Zdroj: *The complete ascetical works of St. Alphonsus. Vol. VI. - The Holy Eucharist. New York : Benziger, 1887.*

Str. 479-487.

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ *Fove quod est frigidum* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽²⁾ *Fons vivus, ignis, caritas* - latinský text hymnu *Veni Creator Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽³⁾ *Riga quod est aridum* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ *Sancti Spiritus corda nostra mundet infusio, et sul roris intima aspersione foecudet* - latinský text modlitby po přijímání na Boží hod svatodušní. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ *In aestu temperies, dulce refrigerium* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ *In labore requies, in fletu solatium* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

Den Otce Pia strávený ve zpovědnici

B ylo mu tehdy 46 let, když mu řekli, že může vyjít z izolace, znovu sloužit mši před lidmi, vrátit se do zpovědnice, mluvit se svými přáteli. Kdo ho v těch dnech viděl, řekl, že má tvář zestárlou a unavenou. Den, který vrátil život tomuto statečnému člověku, byl den, kdy se vrátil na své místo, ne aby vyhledával soucit, ale aby sloužil svým bratřím.

Vstával v 3.30, když ještě všichni spali. Šel do kostela a hodinu a půl se modlitbou připravoval na mši. Ta začínala v 5 hodin. Sloužil jí v zimě ve studeném kostele, zadýchaném namačkanými lidmi, v létě sloužil mši na otevřeném prostranství. Tak brzo chtěl Otec Pio sloužit mši proto, aby dal možnost sedlákům se jí zúčastnit dříve, než půjdou na pole. Velice držel na své „venkovany“, jak je nazýval. „Můj otec a moji bratři byli venkovani a jsem jím také i já,“ říkával často. „Potem skrápěná zem nám dávala chléb a tak jsme rostli s Božím požehnáním.“

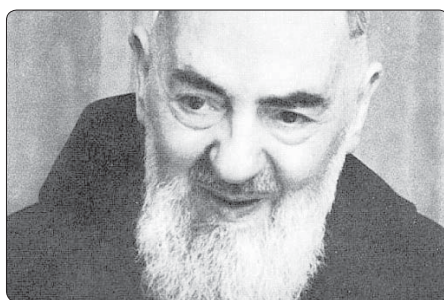
Nebyli však na mši jenom venkované ze San Giovanni Rotondo. Byli tam i lidé, kteří přišli zdaleka. Jeho mše trvala velice dlouho. Při pozdvihování se jeho zářivé oči plné slz upřeně dívaly na hostii, která se stala Tělem Páně, na kalich, který obsahoval Krev Páně, mohlo to trvat asi 15 minut. Nikdo nebyl netrpělivý, všichni se upřeně dívali jako uhranutí. Když přišel papež Jan Pavel II. do San Giovanni Rotondo po smrti Otce Pia, řekl lidem shromážděným na náměstí: „Kdo by si nepamatoval na nadšení, jakým Otec Pio oživoval při mši Kristovo utrpení? Mše byla pro něho ústředním bodem, středem celého jeho života a jeho díla.“

Když skončila mše, Otec se vracoval do své cely, vypil trochu kávy a v 6 hodin vstupoval do zpovědnice, „byl plně k dispozici pro lidi, zvláště pro ty, kteří byli zapleteni do nástrah hříchu a do utrpení lidské bíd“ (Jan Pavel II.).

Po šesti hodinách strávených ve zpovědnici za zvonění poledne vycházel Otec Pio ze zpovědnice, pomodlil se se shromážděnými věřícími v kostele Anděl Páně a požehnal jim.

Dochvilný jako každý jiný řeholník v komunitě přicházel na oběd do jídelny

a sedl si na své místo. Jedl velice málo, trochu vařené zeleniny, trochu polévky, půl sklenky vína. Mnohokrát představený naléhal, aby jedl více, ale on se tomu smál: „Chtěl bych vás uspokojit, otče, ale neudělám to. Je mi dobře.“

Po obědě se vracel Otec Pio do cely modlit se.

V 15 hodin se vracel do zpovědnice a byl tam dvě hodiny. V 17 hodin mu poslušnost nařizovala půl hodiny odpočinku na dvoře kláštera nebo na verandě. Rozmlouval se spolubratry a s hosty. Pak šel do cely nebo do zpovědnice.

V 19 hodin šel do jídelny na večeři s obvyklou lžící zeleniny, bez vína. Pak šel do cely modlit se, dokud nešel spát, aby nabral síly na další den. Tento denní rytmus

byl běžný, dokud se lidé, kteří se chtěli zpovídat, nestali davem. Tehdy hodiny ve zpovědnici vzrostly na dvanáct, čtrnáct.

Hněv a vlídnost ke hříšníkům

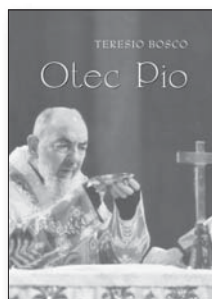
Zpovídat pro Otce Pia znamenalo trpět. Bůh je náš Otec a naše všechno, a tak každý smrtelný hřích je vůči němu podlost. Znamená to používat ruce, oči, intelekt, které nám On dal jako nejvzácnější dary, k tomu, abychom Ho uráželi, abychom byli zpupní vůči našim bratřím (kteří jsou všichni Jeho dětmi).

Mnohokrát, když Otec Pio naslouchal, plakal. Jindy dříve, než vešel do zpovědnice, říkával svým spolubratrům: „Modlete se, abych nezůstal zdrcen.“ Jednou napsal, že zpovědník má dvě ruce: jednu proto, aby zadržoval Boží ruku, druhou k tomu, aby vyburcoval vzpurného syna k tomu, aby prosil o odpuštění dříve, než ho zasáhnou Jeho výhrůžky.

Vyburcovat. To je sloveso, které lépe vyjadřuje povahu svátosti smíření a obrácení způsobených Otcem Piem. Burcoval častokrát tvrdě. Jeden muž, který žil s manželkou a dětmi a chodil se bavit s milenkou, mu řekl, že prožívá „duchovní krizi“. Otec se rozhořčil: „Jakou duchovní krizi! Jsi prase! Bůh je připraven ti napohlavkovat!“

Jedna Angličanka se začala zpovídat zešíroka. Kroužila kolem s omluvami a rozlišováním. Otec Pio jí drsně řekl: „Nemám na vás čas.“ A zavřel jí ve zpovědnici okénko. Pokořená paní se vrátila do lavice a začala plakat. Do toho se zamíchaly některé „duchovní děti“ Otce Pia. Mohla se vrátit do zpovědnice. Otec Pio – jak to sám vyprávěl – jí rázně řekl: „Jsou to už léta, co přistupujete k svatému přijímání v těžkém hříchu proto, abyste zachránila zdání. Zbytečně hledáte výmluvy.“

Tuto tvrdost nepovažoval Otec Pio za ctnost. Svému duchovnímu vůdci napsal: „Nařikám si, aniž bych to chtěl, a všiml jsem si, že někdy se mi stane, že zvýším hlas v tom, co se týče nápravy. Víím, co je to být slabý, když člověk někomu něco vyčítá, ale jak to udělat, abych se tomu mohl vyhnout, když se mi to stane, aniž bych si toho všiml? Prosim a nařikám si

*Lze zakoupit v prodejnách MCM
či objednat u zásilkové služby -
kontakt na poslední straně Světla.*

*Brož., A5, 104 stran + 8 stran barevné
obrazové přílohy, 110 Kč*

před našim Pánem kvůli tomu, ale ještě mě plně nevyslyšel. Doporučujte mě, prosím vás, Božimu milosrdenství.“

Výraz jeho tváře ve zpovědnici byl vždy přísný, ale k těm, kteří byli pokorní a kteří se vyznávali ze svých slabostí, byl milý a chápající. Když měl co dočinění se zlomyslnými zarpulci, tehdy vzplanul náhlým a prudkým rozhořčením. To, že ti, co byli drsně vyhnáni ze zpovědnice, ze San Giovanni Rotondo neodcházeli, působilo u některých zmatek. Ti lidé potom bloumali po polích s rozčileným výrazem ve tváři. Častokrát plakali. Pak se vraceli do zpovědnice, otevřeně se vyznávali ze své špatnosti a upřímně prosili Boha o odpuštění a o sílu ke změně života. Otec Pio plakával s nimi a dával jim znovu pokoj. „Já miluji duše tak, jak miluji i Boha,“ říkával. „Já mohu také natlouct svým dětem, ale běda tomu, kdo se mi jich dotkne.“

„Platit“ za duše

Obrácení, za ta Otec Pio platil dál tím, že zůstával na kříži s Ježíšem.

Doktor Giorgio Festa, který mohl vědecky studovat jeho osobnost, napsal, že teplota jeho těla měřená teploměry s velkou přesností dosahovala někdy i 48 stupňů: horečka zcela jistě smrtelná.

Rány dál krvácely. Podle svědectví profesora Valdoniho, slavného lékaře, který byl s ním velice dlouho, ztrácel každý den množství krve odpovídající velikosti sklenice. A pořád ho to bolelo. Kráčet ho stálo čím dál více sil. Jednomu „duchovnímu synu“, který když ho viděl namáhavě kráčet, se ho naivně zeptal: „Působí ti rány bolest?“ odpověděl drsně: „Guaglio, myslíš si, že je Pán poslal jenom ze žertu?“

Démon proti němu neustále mlčenlivě bojoval, jak mu to předpověděl Pán ve vidění „rozsáhlé roviny“. Ještě i v noci mezi 5. a 6. červencem 1964 (Otec Pio měl tehdy 77 let!) slyšeli spolubratři děsivý hluk z jeho cely. Běželi tam. Otec Pio ležel na zemi a krvácel z natrženého obočí. Když mluvil o ďáblu, řekl vážně jednomu spolubratru: „Nenechá mě ani vteřinu v klidu.“

*Teresio Bosco: Otec Pio.
Přeložil P. Jan Ihnát SDB.*

*Druhé, doplněné vydání.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2019. Str. 63–66.*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se, pracujte a vydávejte s láskou svědectví pro království nebeské, aby vám bylo dobře tady na zemi. Dítka, vaši námaže Bůh stonásobně požehná, budete svědky v národech, duše nevěřících pocítí milost obrácení a nebe bude vděčné za vaše úsilí a oběti. Dítka, svědčte s růžencem v ruce, že jste moji, a rozhodněte se pro svatost. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medjugorje 25. srpna 2019

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti! Modlete se! Modlete se růženec každý den – ten věnec květů, který mne, jako Matku, přímo spojuje s vašimi bolestmi, trápením, přáními a nadějemi. Apoštolové moji lásky, s vámi jsem skrze milost a lásku mého Syna a žádám od vás modlitby. Svět tolik potřebuje vaše modlitby, aby se obracely duše. Otevřete s plnou důvěrou svoje srdce mému Synu a On v nich zapíše souhrn svých slov – a to je láska. Žijte nerozpadající se spojení s Nejsvětějším Srdcem mého Syna. Děti moje, jako Matka vám říkám, že je nejvyšší čas, abyste poklekly před mým Synem, abyste ho uznaly za svého Boha, střed svého života. Přineste mu dary, to, co On má nejraději, a to je láska k bližnímu, milosrdenství a čistá srdce. Apoštolové moji lásky, mnohé moje děti ještě neuznávají mého Syna za svého Boha, ještě nepoznaly jeho lásku. Ale vy svojí modlitbou vyslovovanou z čistého a otevřeného srdce, dary, které přinášíte mému Synovi, učiníte, že se i nejtvrďší srdce otevrou. Apoštolové moji lásky, síla modlitby vyslovené ze srdce – mocné modlitby plné lásky – mění svět. Proto, děti moje, modlete se, modlete se, modlete se. Já jsem s vámi. Děkuji vám.“

2. září 2019

Africká církev se brání zednářským infiltracím

Africké místní církve se potýkají s problémem zednářství a dalších ezoterických skupin. V poslední době čtyři episkopáty varovaly své věřící před vstupováním do těchto organizací.

Jak píše kamerunští biskupové, do církve stále více infiltrují zednářské kruhy. V některých farnostech, pastoračních radách, a dokonce v diecézních institucích se setkáváme stále více s členy zednářských lóží a jiných ezoterických a okultních hnutí, stojí v listu kamerunských biskupů, jak informuje list *La Croix*.

Jako první vystoupili v této věci biskupové z Pobřeží slonoviny. Ukázalo se to nezbytným poté, co v únoru roku 2017 kardinál Jean-Pierre Kutwa odmítl katolický pohřeb velmistra zednářské lože

v této zemi. O dva měsíce později biskupové vydali deklaráce, v níž varují věřící před zednářstvím, a o rok později pastorační list, v němž vysvětlují, proč zednářství není ve shodě s křesťanskou vírou. Podobně se vyslovili také biskupské konference v Kongu a Beninu.

V červenci se na toto téma vyjádřili také biskupové Kamerunu. Varují před pokusy zednářů infiltrovat do církve prostřednictvím finanční podpory. Obracejí se proto na kněze a laiky zodpovídající za církevní instituce a hnutí s prosbou, aby zachovali zvláštní obezřetnost, když jim někdo nabízí finanční pomoc.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
26. 8. 2019

Zveme Vás do **VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdounkách v neděli 6. 10. 2019 v 15 hodin**. Scházíme se již dvacátý rok. Tomuto večerádlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

Poklady, které získáváš účastí na mši svaté

Nejvyšší formou modlitby je účast na mši svaté. Mše svatá je středem života katolíka a její primát potvrdila při zjevení ve Fatimě také sama Panna Maria, která vizionáře upozornila, že mše svatá má přednost před jakýmkoliv jejím zjevením. Primát mše svaté potvrdil Bůh již v prvních třech přikázáních Desatera: oslavovat Boha ve sváteční den, neklanět se jiným bohům a ctít Boží jméno. Při mši svaté vzýváme a uctíváme jediného pravého Boha.

Příběh Ábela a Kaina je příběhem o účasti na mši svaté. Oba měli přinést Bohu obět. Vrcholnou obětí je katolická mše svatá. Proti tomu nízká účast věřících na mších svatých je důkazem, že lidé ztratili smysl a poznání, jak vážným hříchem absence na mši svaté je, ale stejně existuje neznalost toho, co věřícímu člověku a jeho blízkým pramení z účasti na ní. Proto si představme hlavní duchovní ovoce svojí účasti. Otec Martin von Cochem (1634–1712) shrnul hlavní přínosy mše svaté.

Pro tvoji spásu posílá Otec svého milovaného Syna z nebe, který skrze Ducha Svatého proměňuje chléb a víno ve skutečné Tělo a Krev Kristovu, a kvůli tobě přichází Syn Boží z nebe a ukryvá se ve svaté Hostii.

- Pro tvoji spásu obnovuje své trpké umučení, abys je s ním prožil, a obětuje svůj vzácný život za tebe, prolévá svoji krev mystickým způsobem a kropí jí tvoji duši a očišťuje ji od veškeré poskvrny.

- Za tebe se Kristus sám nabízí jako skutečná zápalná obět a vzdává Božství nejvyšší úcty, jaká mu náleží, a takto zadostiučinuje za slávu, kterou jsi Bohu nebyl schopen dát. Proto je Kristus obětí chvály, již se odciňuje zanedbávání chval jeho svatého jména.

- Svátosti oltářní, kterou Ježíš obětuje Bohu, dokážeš vzdát Nejvyššímu více chval než svatí andělé. Za tebe se Kristus nabízí jako dokonalá obět díkyvdání, jako náhrada za všechna tvoje selhání.

- Ospravedlní všechny tvoje všední hříchy, za předpokladu, že jsi pevně rozhodnut jich zanechat. On znovu dává sebe samého za mnohé tvoje hříchy, které jsi spáchal zanedbáváním dobrého, za dobro, jež jsi mohl vykonat a zanedbal jsi je. Odstraňuje všechny tvé nedokonalosti, které očištěné připojuje k tvým dobrým skutkům.

- On ti odpouští hříchy, nevědomé a zapomenuté, které jsi nikdy nevzpomenul ve zpovědi. Kristus nabízí sebe samého jako smírnou obět, aby zadostiučinil aspoň části tvých dluhů a prohřešků. Po každé, když jdeš na mši svatou, uděláš tak více pro odpuštění svých hříchů, než kdybys konal to největší pokání.

- Za tebe Kristus nabízí sebe samého jako neúčinnější smírnou obět, přimlouvá se za tebe tak vroucně, jako prosil za své nepřátele na kříži.

- Prosby a žádosti, jež jsou obětovány při mši svaté, budou vyslyšeny mnohem dříve než ty, které obětujeme mimo mši svatou.

- Nikdy se nepomodlíš tak silnou modlitbu jako při mši svaté, protože Kristus ve mši svaté sjednocuje své modlitby s tvými a nabízí je nebeskému Otci. Kristus zná tvoje potřeby, které jsou pro dobro tvé spásy, a nebezpečí, jimž jsi vystaven, a je jeho touhou, abys byl spasen.

- Při každé mši svaté jsou přítomni andělé, kteří za tebe prosí a přednášejí tvé modlitby před Boží trůn. Kristus sám se přimlouvá za tvoji spásu. Při mši svaté se sjednocený s knězem ty sám stáváš duchovním kněžstvem Ježíše Krista.

- Mše svatá je tím nejlepším a nejkrásnějším darem a obětí pro Nejsvětější Trojici a jejím největším zadostiučiněním.

- Mše svatá je nejvyšším projevem úcty, jaký můžeš Bohu věnovat, a je nejlepším prostředkem, jak uctít umučení Krista a blahoslavenou Matku Boží a přispět tak k její radosti. Poklona před Eucharistií a kalichem je nejvyšší akt úcty k Bohu. Podíváš-li se s úctou na svatou Hostii, získáš hojnou odměnu v nebi.

- Zbožnou účastí na mši svaté můžeš obohatit svoji duši více než čímkoliv jiným na světě, vzdáváš čest a slávu andělům a svatým více než recitováním modliteb mimo mše svaté.

- Každým úderem ze skutečné lítosti do své hrudi během úkonu kajicnosti při mši svaté získáš odpuštění svých všedních hříchů.

- Pokud upřímně prožíváš mši svatou ve stavu smrtelného hříchu, Bůh ti dává milost obrácení. Pokud upřímně prožíváš

mši svatou ve stavu milosti posvěcující, Bůh rozmnožuje milosti pro tebe.

- Při mši svaté dostáváš požehnání od kněze, které je potvrzeno samotným Kristem v nebi, a získáváš požehnání pro tělesné i časné potřeby. Navíc požehnání má moc tě ochránit před mnohými nebezpečími, která by tě mohla bez něj přemoci. Takto získáš rovněž posilu proti pokušením.

- Mše svatá je též prostředkem získání milosti svaté smrti. Každá mše svatá bude ti velkou útěchou v hodině smrti a bude posilou pro důvěru v Boží milosrdenství, když budeš stát před přísným Soudcem.

- Neboj se dlouhého a strašného očistce, jestliže jsi svým časným trestům za hříchy zadostiučinil ve mši svaté. Již jedna tvoje soustředěná a oddaná účast na mši svaté pomůže zmírnit bolesti tvé duše v očištění více než jakýkoliv úkon pokání či velký skutek. Zbožná účast na jedné mši svaté na zemi má větší užitek po smrti než ty, které budou za tebe slouženy.

- Tvoje štěstí v nebi se znásobí o každou jednu mši svatou, kterou zbožně prožiješ na zemi.

- Pro tvé přátele nebude žádná modlitba natolik účinná, jako jediná mše svatá, kterou za ně obětuješ anebo obětuješ na jejich úmysl. Nejlepší pomoc a útěcha pro nemocné, trpící a umírající je ve mši svaté, která je za ně sloužena a obětována.

- Mše svatá poskytuje velkou milost k obrácení hříšníků.

- Pro duše v očištění můžeš získat prostřednictvím mše svaté hojně občerstvení.

Zdroj: <https://www.svetlosveta.sk/spoznajvieru/poklady-ktore-ziskavas-ucastou-na-svatej-omsi> (25. 5. 2019)

Přeložil a upravil -dd-

Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české za pokoj a požehnání Praze a české zemi

Praha • 27. září 2019 • 13-17 hodin

Hnutí obnovy duchovních tradic a Kolegiální kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským připravují tradiční *Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české za pokoj v zemi české*, které se uskuteční v Praze dne 27. 9. 2019. Akce je pořádána v předvečer slavnosti sv. Václava a státního svátku Dne české státnosti, k připomenutí 30. výročí pádu totalitního komunistického režimu a k poctě Františka kardinála Tomáška. Záměrem organizátorů je, aby se touto akcí rozšířila oslava hlavního patrona sv. Václava na celou Prahu.

Svatováclavské putování bude zahájeno ve 13 hodin mší svatou ve svatojiřské bazilice u hrobu sv. Ludmily a potom vyjde průvod do kostela Všech svatých na Pražském hradě. Procesí pokračuje do svatovítské katedrály, kde u Zlaté brány bude modlitba za prezidenta, pak průvod prochází katedrálou se zastavením u hrobu světců a panovníků do svatováclavské kaple. Ve svatováclavské kapli bude modlitba a předání Palladia země české. Procesí vychází z Pražského hradu a zastaví se před balkónem arcibiskupského paláce, ze kte-

rého pozdraví a požehná kardinál Dominik Duka poutníkům a městu Praze. Akt je připomínkou kardinála Františka Tomáška, který v době totality po obřadech z balkónu povzbuzoval věřící a žehnal shromážděným. Procesí pokračuje do kostela sv. Mikuláše na Malé Straně, kde bude modlitba a požehnání Parlamentu ČR, a pak pokračuje po Karlově mostě se zastavením u sv. Jana Nepomuckého do kostela sv. Františka – kláštera Rytířského řádu Křižovníků, kde bude připomenuto výročí kanonizace sv. Anežky a pádu totality. Dalším zastavením je Staroměstské náměstí na místě stržení mariánského sloupu a pokračuje se do kostela Matky Boží před Týnem k modlitbě a uctění Panny Marie Rynecké – Palladia města Prahy. Procesí pokračuje k soše sv. Václava na Václavské náměstí, kde bude zakončeno účastí na Svatováclavském zastavení s požehnáním českému národu.

Procesí a žehnání Palladiem se zastaveními v chrámech a na společensky významných místech je upraveno tak, aby na místech spojených s českou státností a v místech státních institucí byly pronášeny modlitby a požehnání představitelům státu na všech stupních: prezidentu ČR na Pražském hradě – zastupitelskému sboru v Parlamentu ČR – zastupitelům města Prahy – českému národu a lidu na Václavském náměstí.

Modlitbou a požehnáním představitelům českého státu vyjadřujeme odpovědnost za rozvíjení odkazu duchovních tradic národa a ochranu křesťanských hodnot.

Procesím chceme rozvíjet odkaz křesťanských duchovních a morálních hodnot, na kterých byla budována česká státnost a které jsou základem k vytváření společenského dobra a pokojného soužití všech občanů bez rozdílu náboženského vyznání a přesvědčení.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

za hlasatele toho a za apoštola - to mluvím pravdu a nelžu - za učitele víry a pravdy mezi pohany.

Přeji si tedy toto: všude se mají muži modlit tak, že budou zvedat čisté ruce bez hněvu a sváru.

Evangelium - Lk 16,1-13

Ježíš řekl svým učedníkům: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že prý zpronevěruje jeho majetek. Zavolal ho a řekl mu: »Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého správcovství! Správcem už dál být nemůžeš.« Správce si řekl: »Co si počnu, když mě můj pán zbavuje správcovství? Ko-

pat neumím, žebrat se stydím. Už vím, co udělám, aby mě lidé přijali k sobě do domu, až budu zbaven správcovství.« Zavolal si dlužníky svého pána, každého zvlášť, a zeptal se prvního: »Kolik jsi mému pánovi dlužen?« Odpověděl: »Sto věder oleje.« Řekl mu: »Tady máš svůj úpis, honem si sedni a napiš padesát.« Pak se zeptal druhého: »Kolik ty jsi dlužen?« Odpověděl: »Sto korců pšenice.« Řekl mu: »Tady máš svůj úpis a napiš osmdesát.« Pán pochválil nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Synové tohoto světa jsou totiž k sobě navzájem prozíravější než synové světa.

A já vám říkám: Získávejte si přátele z nespravedlivého mamonu, abyste - až ho nebude - byli přijati do přibytků věčných.

Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci, a kdo je v maličkosti nepoctivý, je nepoctivý i ve velké věci. Jestliže jste tedy nebyli věrní v nespravedlivém mamonu, kdo vám svěří pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá, co je vaše?

Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“

PROGRAM PROCESÍ A ZASTAVENÍ PŘI SVATOVÁCLAVSKÉM PUTOVÁNÍ PRAHOU DNE 27. 9. 2019

13.00–13.40 hod.:

Pražský hrad – svatojiřská bazilika – mše svatá ke cti sv. Ludmily a sv. Václava za pokoj a požehnání zemi české a modlitba u hrobu sv. Ludmily – převzetí Palladia země české a požehnání.

13.45–13.50 hod.:

Kostel Všech svatých na Pražském hradě – modlitba u hrobu sv. Prokopa – nádvoří Pražského hradu – modlitba za Českou republiku a prezidenta.

14.00–14.15 hod.:

Katedrála sv. Víta – uctění sv. Vojtěcha a sv. Jana Nepomuckého a modlitba za české panovníky – Svatováclavská kaple – modlitba u hrobu sv. Václava a uctění Palladia země české.

14.30–14.45 hod.:

Arcibiskupský palác – balkón – pozdrav arcibiskupa pražského kardinála Dominika Duky OP poutníkům a požehnání i městu Praze Palladiem země české.

15.00–15.15 hod.:

Kostel sv. Mikuláše na Malé Straně – modlitba za zastupitele Parlamentu ČR.

15.30–15.45 hod.:

Kostel sv. Františka u Karlova mostu – uctění sv. Anežky a děkonná modlitba za dar svobody.

16.00–16.15 hod.:

Staroměstské náměstí – místo stržení sloupu – modlitba na smír a za obnovu Mariánského sloupu.

16.20–16.30 hod.:

Kostel Matky Boží před Týnem – uctění milostného obrazu Panny Marie Rynecké.

16.55–17.00 hod.:

Václavské náměstí – sousoší sv. Václava – předání Palladia země české na Svatováclavském duchovním zastavení za účasti kardinála Dominika Duky OP.

Záštitu převzali:

Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český; Jan Bartošek, poslanec a předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL; Jan Wolf, zastupitel hlavního města Prahy.

Hlavní organizátor:

Hnutí obnovy duchovních tradic, z.s.

Partnerské organizace:

Arcibiskupství pražské; Kapitula sv. Kosmy a Damiána; Římskokatolická farnost sv. Víta, Václava a Vojtěcha; Rytířský řád sv. Václava; Svatojánský spolek; Česká republika pro Ježíše.

Kontaktní osoba:

P. ThDr. Jiří Koniček, konjir@seznam.cz, tel. 732 194 741.

Toužíte po miminku a ono stále nepřichází? Máme pro vás řešení:

- **přírozeně, ekologicky**
 - bez nebezpečných zdravotních zásahů
 - bez eticky sporných způsobů
 - bez umělého oplodnění
- **s metodou NAPROHELP**
- **s úspěšností 80 %**

Více na www.cenap.cz.

Křesťané celého světa jsou vyzváni, aby ve fatimský den – **13. října 2019** spojili své síly v rámci *Svaté ligy národů* a bojovali pod záštitou naší Královny, Panny Marie. Ten den se budou konat v mnoha národech **EUCHARISTICKÉ PROCESÍ S ODPROŠOVÁNÍM A ZASVĚCENÍM SE NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE**. Více např. zde: www.fatym.com/view.php?navezclanku=eucharisticke-procesi-s-odprosovanim-zasveceni-se-panne-marii-libanon-neztraci-cas&cisloclanku=2019060174. Pojďme spojit síly už v předvečer fatimského dne a nechejme se sjednotit s naším Božským Mistrem a Králem pod ochranným pláštěm naší Královny! Tradiční **NOČNÍ MODLITEBNÍ PROCESÍ** bude tentokrát **EUCHARISTICKÉ** – Ježíš, reálně přítomný v Nejsvětější svátosti, bude uprostřed nás putujících na Svatý Hostýn za Pannou Marií Vítěznou.

Bystřice pod Hostýnem – Svatý Hostýn z 12. na 13. října 2019 (sobota – neděle)

ORGANIZACE POUTĚ:

21.00 hod. – zahájení v kostele sv. Jiljí v Bystřici pod Hostýnem (modlitby, informace, požehnání na cestu).

21.15 hod. – začátek pěšího procesí na Svatý Hostýn s Nejsvětější svátostí.

00.30 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně.

02.00 hod. – odjezd autobusu do Bystřice pod Hostýnem na parkoviště u hřbitova a k vlakovému nádraží.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 22.00 hod. Z důvodu bezpečnosti nebude možný výjezd auty nahoru po dobu trvání procesí. Upravte proto svůj výjezd nahoru tak, abyste na noční program v bazilice vyjeli do 21.45 hod.

Více podrobností na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice a Římskokatolická farnost Bystřice pod Hostýnem

Pondělí 23. 9. 2019

6:05 Výpravy do divočiny: Ptáci mizí **7:10** Ars Vaticana (21. díl) **7:20** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Mozambiku, na Madagaskaru a Mauriciu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole - Lúčanská Malá Fatra **9:30** Bratr Prem Bhai - Indie **9:45** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **13:25** Po stopách apoštola Pavla (1. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (16. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Plnou parou do srdce Beskyd **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **17:00** ARTBITR (80. díl) **17:15** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **17:40** Kazachstán - Ruslan **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:35** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:40** Filipíny - SILSILA - Ve spojení s Všemohoucím [P] **19:10** Víra do kapsy [P] **19:25** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 [P] **19:50** Přejeme si... **20:00** Klapka s ... (108. díl): Zdeňkem Zbořilem [P] **21:00** K jádru věci: S Tomášem Petránkem [L] **22:05** Živě s Noe **22:40** Otec Pio, tvůrce milosrdenství **23:40** Terra Santa News: 18. 9. 2019 **0:05** Kulatý stůl: Církevní školství **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 24. 9. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Don Bosco: Světec, který skákal salta **8:45** Ars Vaticana (20. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Muzikanti, hrajte **10:15** Stopy Boží na Youtube **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poletuchy: Na skok do Lednice **13:35** Česká věda **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (17. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:50** Svědek naděje (2. díl): Svatý Kopeček **15:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (5. díl): Prolínání světů **16:00** Kulatý stůl: Církevní školství **17:35** 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **18:35** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **19:05** Na křídlech andělů **19:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole - Lúčanská Malá Fatra **21:10** Řeckokatolický magazín (212. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 18. 9. 2019 **22:35** Dobrodružství před kamerou (1. díl) **23:35** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **0:05** Večer chval (79. díl): Současné písně chval **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 25. 9. 2019

6:05 Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **7:10** Na východ od Říma **7:25** Spomienkari: MFF Myjava 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Legenda jménem Vesmír: DCZM Vesmír **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Ars Vaticana **10:50** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2019 **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s ... (108. díl): Zdeňkem Zbořilem **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

- ekologie a bioetika (18. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **15:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2019 **16:00** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **16:25** Víra do kapsy **16:40** ARTBITR (80. díl) **16:50** Cvrlikání (70. díl): Petr Linhart & přátelé: Milostné vzpomínky na čp.8 **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Pavel na ostrově [P] **18:40** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:45** Mezi pražci (79. díl): Září 2019 **19:30** Terra Santa News: 25. 9. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LEICHEM - vnitřní domov (10. díl): Annamária d'Almeida - Beninská Slovenka **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha - Radost z Boha [P] **23:20** Generální audience papeže Františka **23:45** Egypt - Stigmatizovaný křížem **0:15** Po stopách apoštola Pavla (1. díl) **0:45** Charita Vsetín **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 26. 9. 2019

6:05 BET LEICHEM - vnitřní domov (10. díl): Annamária d'Almeida - Beninská Slovenka **6:20** Filipíny - SILSILA - Ve spojení s Všemohoucím **6:50** Na pořadu rodina (15. díl): Prožívání církevního roku se staršími dětmi **7:55** Světlo pro Evropu (10. díl): Vztah k Rusku **8:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (5. díl): Prolínání světů **8:30** Zvěčněné šupolím **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa News: 25. 9. 2019 **9:40** Kulatý stůl: Církevní školství **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:25** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole - Lúčanská Malá Fatra **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (19. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Má vlast: Bludov **16:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 9. 2019 **16:25** Řeckokatolický magazín (212. díl) **16:40** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **17:10** Poletuchy: Na skok do Lednice **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Gedeon **18:35** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:40** Historie sklářství v Karolince **19:00** Večeře u Slováků: 26. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (4. díl) [P] **21:15** Mwebare kwija - Klinika v buši **21:30** Živě s Noe **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2019 **0:35** Smírčí kříž **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 27. 9. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2019 **6:25** Křesťané na Arabském poloostrově **6:55** Po stopách apoštola Pavla (1. díl) **7:30** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha - Radost z Boha **8:40** Česká věda **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Andělka **9:55** K jádru věci: S Tomášem Petránkem **11:00** ARTBITR (80. díl) **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Proměny Oščadnice

13:35 Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Výpravy do divočiny: Ptáci mizí **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2019 **16:20** Filipíny - SILSILA - Ve spojení s Všemohoucím **16:50** Buon giorno s Františkem **17:45** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole - Lúčanská Malá Fatra **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Hana **18:35** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:40** Klapka s ... (108. díl): Zdeňkem Zbořilem **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Září 2019 [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Poletuchy: Na skok do Lednice **23:10** Večeře u Slováků: 26. neděle v mezidobí **23:40** Missio magazín: Září 2019 **0:40** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 28. 9. 2019

6:05 Pro vita mundi: Mons. František V. Lobkowicz **6:45** Krajané z Gerníku **7:25** Lidé, kteří milují život - Peru **7:55** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:55** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **9:00** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **9:30** Hermie soutěží **9:45** GOODWILLBOY III. (2. díl): LIVE IN Ukraine **10:15** V posteli POD NEBESY (2. díl) **11:10** BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel **11:25** Zpravodajské Noeviny: 26. 9. 2019 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 25. 9. 2019 **14:35** Večeře u Slováků: 26. neděle v mezidobí **15:00** Beránci a vlci: Rožnovské slavnosti 2019 **16:35** Buon giorno s Františkem **17:25** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **18:00** Slavnostní koncert k 70. výročí založení Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži [L] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Janem Jenkou a Lukášem Kuldou (82. díl): S parkuristy do světa [P] **21:40** Světlo pro Evropu (1. díl): Europass **21:50** V pohorách po horách (60. díl): Ještěd **22:05** Živě s Noe **23:15** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 **23:35** Filipíny - SILSILA - Ve spojení s Všemohoucím **0:10** Noční univerzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 29. 9. 2019

6:05 Pro vita mundi: Leo Židek **7:00** Naše Horní Lideč **7:50** Letem jazzem (4. díl) **9:00** Filipíny - SILSILA - Ve spojení s Všemohoucím **9:30** Večeře u Slováků: 26. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Řeckokatolický magazín (212. díl) **11:30** ARTBITR (80. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (1. díl): Europass **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** Outdoor Films s Janem Jenkou a Lukášem Kuldou (82. díl): S parkuristy do světa **15:35** Vezmi a čti: Září 2019 **16:00** Živě s Noe **17:10** Stalingradská Madona **18:00** Sedmihlásky (151. díl): Dyby byla ptačkem **18:05** Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad **18:45** Klapka s ... (108. díl): Zdeňkem Zbořilem **19:50** Přejeme si... **20:05** VUS Ondráš a SLUK: MFF Strážnice 2019 [P] **21:50** V souvislostech **22:15** Buon giorno s Františkem **23:10** Čas pro Malawi **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 23. 9. o 20:15 hod.:
Prečo, otče?

Krátke odpovede na otázky kresťanov o ich každodennom živote.

Utorok 24. 9. o 20:25 hod.:
vKontexte
(Martin Kramara: List kňazom)

Na sviatok svätého arského farára zverejnil pápež František list kňazom celého sveta. Čo je jeho obsahom a prečo sa každému veriacemu opláti si ho prečítať?

Streda 25. 9. o 20:30 hod.:
Fundamenty (Pápeži koncilu)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu s moderátorkou Janou Zlatohlávkovou a jej hosťami, prof. Milošom Lichnerom SJ a Jurajom Vittekom.

Štvrtok 26. 9. o 18:00 hod.: Svätá omša z kostola
sv. Vincenta de Paul v Bratislave

Priamy prenos z úvodného ceremoniálu pri začatí putovania relikvií sv. Vincenta de Paul po Slovensku.

Piatok 27. 9. o 17:30 hod.: Moja misia magazín

Balkánske Kosovo mnohým utkvelo v pamäti najmä kvôli konfliktom so Srbskom. O súčasnej situácii katolíckej menšiny v tejto krajine sa budeme rozprávať s profesorom Vladimírom Krčmárom.

Sobota 28. 9. o 20:30 hod.: fa-TAL (Lendak)

Odkrývanie vzácných talentov v našich farnostiach naživo s moderátorom Palim Dankom.

Nedeľa 29. 9. o 19:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Záznam svätej omše pre migrantov.

V sobotu 28. září 2019 se koná ČESKO-SLOVENSKÁ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ NA TURZOVKU. Odchod v 9 hodin od kříže. Mše svatá bude v 11 hodin v bazilice. Druhá mše svatá bude ve 12.30 hodin v kapli zjevení Panny Marie, po ní bude večeradlo. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Mobil: 725 016 715.

Česká křesťanská akademie místní skupina Opava, Orel župa Křížkovského, Jednota Orel Opava a obec Slavkov srdečně zvou na přednášku **NĚKOLIK STŘÍPKŮ Z DRUHÉHO ŽIVOTA KNÍŽETE VÁCLAVA** (připomínka 110. výročí založení Orla). **Přednáší prof. Martin Weis (České Budějovice).** **KDE:** Aula Slezské univerzity v Opavě. **KDY:** V úterý 24. září 2019 v 16 hodin.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
21. – 28. ZÁŘÍ 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 9.		PO 23. 9.		ÚT 24. 9.		ST 25. 9.		ČT 26. 9.		PÁ 27. 9.		SO 28. 9.			
Antifona	812	912	1722	1941	841	945	857	961	873	978	1722	1941	1527	1721		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1723	1941	842	945	857	962	873	978	1723	1941	1527	1722		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	1528	1722		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1724	1942	847	950	861	966	877	983	1724	1942	1528	1723		
Antifona k Zach. kantiku	717	809	1724	1943	847	950	861	966	877	983	1524	1718	1529	1723		
Prosby	817	917	1724	1943	847	951	861	966	878	983	1724	1943	1529	1723		
Závěrečná modlitba	717	809	1726	1717	847	951	862	967	1523	1717	1524	1718	1529	1724		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	1264	1402		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	1529	1724		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	1265	1403		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	1530	1724		
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	1529	1724		
Nešpory:																
	SO 21. 9.															
Hymnus	807	907	821	922	1727	1946	852	956	867	972	883	989	1525	1719	1531	1725
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	1703	1919	1531	1726
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	1703	1919	1715	1932
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1730	1949	856	960	871	976	887	994	1526	1720	1531	1726
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	1731	1950	856	960	871	977	887	994	1526	1720	1532	1727
Prosby	811	911	826	927	1731	1950	856	960	872	977	888	994	1526	1721	1532	1727
Záv. modlitba	717	809	717	809	1726	1717	857	961	872	977	1523	1717	1529	1724	1529	1724
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení
Nedeľa 22. 9. – 25. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Am 8,4–7

Ž 113(112),1–2,4–6,7–8

 Odp.: srov. 1a+7b (*Chvalte Hospodina, který povyšuje chudého. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Tim 2,1–8

Ev.: Lk 16,1–13

Pondělí 23. 9. – památka sv. Pia z Pietrelciny

1. čt.: Ezd 1,1–6

Ž 126(125),1–2ab,2cd–3,4–5,6

 Odp.: 3a (*Velkou věc s námi udělal Hospodin.*)

Ev.: Lk 8,16–18

Úterý 24. 9. – ferie

1. čt.: Ezd 6,7–8,12b,14–20

Ž 122(121),1–2,3–4a,4b–5

 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 8,19–21

Streda 25. 9. – ferie

1. čt.: Ezd 9,5–9

Tob 13,2,3–4a,4bcd,5,8

 Odp.: 2a (*Požehnaný Bůh věčně živý.*)

Ev.: Lk 9,1–6

Čtvrtek 26. 9. – nezávazná památka sv. Kosmy a Damiána

1. čt.: Ag 1,1–8

Ž 149,1–2,3–4,5–6a+9b

 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 9,7–9

Pátek 27. 9. – památka sv. Vincence de Paul

1. čt.: Ag 1,15b–2,9

Ž 43(42),1,2,3,4

 Odp.: 5cd (*Doufej v Boha, vždyť zase ho budu chválit, svého spasitele a svého Boha.*)

Ev.: Lk 9,18–22

Sobota 28. 9. – slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9–21

1 Kron 29,11abc,11d–12a,12bcd

 Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade všim.*)

2. čt.: 1 Petr 1,3–6; 2,21b–24

Ev.: Mt 16,24–27

PRO DĚTI OD 6 LET

O NAŠÍ MILÉ PANÍ • DĚDICTVÍ MARIÁNSKÝCH LEGEND A POHÁDEK
Tomáš Vondrovic • Ilustrace Markéta Vydrová

Autor zve čtenáře do dávných i nepříliš vzdálených časů a nabízí poutavé mariánské legendy a pohádky. Příběhy jsou plné poezie, napětí i překvapení a také nás zavedou na různá místa s mariánskou tradicí v Čechách i na Moravě. Dočteme se o příběhu Palladia země české, o prameni v Klokotech, o Tatarech pod Hostýnem, o „Panence Skákavé“ – a hlavně o tom, že na starosti všedního dne nikdy nejsme sami. Kniha je určena pro děti od 6 let.

Stanislav Juhaňák - TRITON

Váz., 185x185 mm, křídový papír, 132 stran, 239 Kč

ODVÁŽNÉ ROZHODNUTÍ • VÝPRAVY DO DOBY JEŽÍŠOVY 5
Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Zuzana Rebcová • Ilustrace Paul Cunningham

Série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. Tři děti žijící v současnosti zažívají velká dobrodružství pokaždé, když se dostanou do Ježíšovy doby. K tomu nedochází náhodně, ale děje se tak vždy, když řeší nějaký „problém“. V pátem díle děti opět touží stůj co stůj dostat se do doby, kdy žil Ježíš, aby se s ním mohly setkat. A znovu se jim to podaří – jenže tentokrát je něco jinak! Tváří v tvář nečekanému zvratu událostí udělá jedno z dětí riskantní rozhodnutí, které může ohrozit jejich výpravu... Najde Caleb odvalu, kterou potřebuje k tomu, aby pomohl svému mladšímu bráškovi? A vrátí se tentokrát všichni v pořádku domů?

Paulinky • Brož., 140x210 mm, 88 stran, 99 Kč

ODHALENÍ ZA ÚSVITU • VÝPRAVY DO DOBY JEŽÍŠOVY 6
Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Zuzana Rebcová • Ilustrace Paul Cunningham

Závěrečný díl série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. V něm se sourozenci opět vrátí do časů Ježíšových, konkrétně do města plného vojáků a děsivé temnoty, kde se stalo něco strašného... Přišli snad i tentokrát příliš pozdě na to, aby se setkali s Ježíšem?

Paulinky • Brož., 140x210 mm, 88 stran, 99 Kč

POVZBUZENÍ PRO DUŠI

SNY PRO DUŠI
Bruno Ferrero • Z italského přeložila Veronika Matiašková • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Soubor krátkých duchovních příběhů a zamyšlení známého salesiánského autora nabízí nové podněty pro osobní rozjímání, společnou četbu nebo jen pro chvíle, kdy potřebujeme potěšit a povzbudit. Moudrost a laskavost každého z povídání ocení všichni, kteří hledají dotek vlídného duchovního poučení a posily.

Portál, s. r. o. • Brož., 115x190 mm, křídový papír, 88 stran, 149 Kč

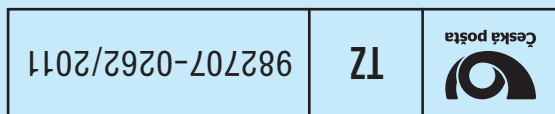
KÁPÉZETKA DUCHOVNÍCH VITAMÍNŮ PRO ŽENY A MANŽELKY V KAŽDODENNÍM BOJI
Kateřina Štastná

Když se ti zdá život příliš těžký, když se věci nedějí tak, jak by sis představovala, když cítíš zklamání, bezmoc, nevděk, smutek a možná také sebelitost, když se cítíš opuštěná a na všechno sama, svěť to všechno Pánu. Vlož svou ruku do jeho a přestaneš se topit. Budeš spolu s ním kráčet po hladině. Pomoci ti může tato knížечka duchovních vitamínů. Otevři a čti.

Cesta • Brož., A6, křídový papír, 56 stran, 89 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1